

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

KISKÖZÖSSÉGI BESZÉLGETÉSEK

Téma: **AZ ANGYAL VÁLASZOL**

Valamint, a felvetődő kérdések
megbeszélése

Titokzatos, csodálatos tanítás a szeplőtelen, örök fogantatás.”

2023.július 20.

Tartalom:

A SZELLEM

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Márti: Drága Jézusom! Mennyei Atyám! Köszönöm, hogy ma is itt lehetünk és be tudod tölteni a szívünket és a szívünkben hordozhatunk Téged. Köszönjük, hogy vezetsz bennünket és minden alkalommal találkozunk valami újjal, valami új tartalmat hozol fel bennünk. Olyan jó, hogy ezt megtehetjük, hogy Rád találva, Benned növekedhetünk szeretetedben. Kérlek áldj meg minket a bölcsességeddel, hogy ma is gazdagabban menjünk el innen, mint ahogyan jöttünk. Ámen.

Ámen.

János: Kedves Testvérek! Mindenkit szeretettel köszöntök, ma 2023. július 20. csütörtök napja van, kisközösségünk tanulásának az ideje. Hozott-e valaki kérdést?

Ildikó: Arra gondoltam, hogy miért nem a kiáradás kerül szóba, amikor a kapcsolatról beszéltünk. Bár nyilván máshol szóba került. Valószínű ezt akartad kihangsúlyozni.

János: Nem akartam kihangsúlyozni, ennek a látásmódom szerint meg van a rendje. Most, amit említettél, ha megengeded, a kiáradás és a kapcsolat az két szó. Van-e összefüggés közöttük?

Ildikó: Hogyne lenne.

János: És mi az? Ha van, akkor milyen összefüggés van?

Ildikó: Ha nem lenne kiáradás, akkor nem lenne kapcsolat sem.

János: Máris megoldottad a dolgot, tehát mondhatjuk azt, hogy nincsen kapcsolat kiáradás nélkül.

Ildikó: Így van.

János: És nincs kiáradás sem, kapcsolat nélkül. Tehát egymást feltételező valóságként jelennek meg, mert nyilván a kiáradásból jelenik meg a kapcsolat. Mert a kiáradást megelőzően, a minden EGY állapota létezik. Amikor a kiáradás megtörténik, a minden EGY árad ki mindenséggé. Így a minden létező valamiféleképpen hordozza az egységben levésnek az emlékét, a kódját. Ez lenne a kapcsolat alapja.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Ildikó: Megértettem. Nem erre gondoltam, de jól van ez így.

János: Így elfogadható?

Ildikó: Igen.

János: Szeretnénk, ha a rend valamiféleképpen megjelenne ebben, hiszen ez igazolja ennek a gondolatnak a létjogosultságát.

Ildikó: Igen. Értem ezt, csak akkor úgy gondoltam, hogy a kiáradás nagyobb és előrébb való, mint a kapcsolat. De nincs ilyen rangsorolás, mert az egyik nincs a másik nélkül.

János: Köszönöm. Arról beszélgettünk, hogy a mai napra A SZELLEM témáját fogom hozni, az általam összeállított kétoldalas szöveget. Ma ezen fogunk végig menni. Azt gondolom, hogy alapjaiban véve olyan nagyon-nagyon újat nem hozott ez a munkálkodásom. Néhány évvel ezelőtt nagyon alaposan körül jártuk és kitisztáztuk a szellem kérdését. Megvizsgáltuk, hogy az evangéliumban hogyan jelenik meg. Megvolt már a szellem kigyűjtés az angyal tanítás vonatkozásában is és körbejártuk ezeket. Amit most én csináltam, megpróbáltam rendbe állítani ezeknek a tartalmát, természetesen felhasználva az eddigi anyagokat is. Magától értetődően valamiféleképpen az általános jelentését is belevettem ebbe. Mik a szinonimái és főképpen milyen oldalról tudjuk most a szellem kérdését vizsgálni. Mindenképpen jött olyan oldala a szellem vizsgálatának, amit eddig még nem tettünk meg. Ilyen például a szellem és az anyagi síknak a kapcsolata és az ebben való munkálkodása az embernek. Bennem egy kicsi hiány maradt itt a mai munkámmal kapcsolatban, mert a Szellemről, az Istenről már belül élem azokat a tartalmakat, amelyek valamiféleképp megfogalmazásra várnak, de az evangéliumokban, az angyal tanításában nem találtam meg ezeknek a kibontását, a megjelenését. Ezért úgy gondoltam, ezeket most nem törekszem megfogalmazni. Olyan ez, amikor az angyal azt mondja, hogy még nincs rá szó. Szeretne valamit tanítani, de még nem született meg a megfelelő szó ahhoz, hogy ezt az ember érthető módon meg tudja fogalmazni. Majd jutunk ahová jutunk. Előtte megkérdezem, mit gondoltok ti a szellemről? Beszéltünk a testről, beszéltünk az anyagról, beszéltünk a lélekről, mert ugye az ember test, lélek és szellem. A lélek vonatkozásában most eljutottunk a szellemig és ebben a hármasságban is valamiféleképpen a szellemnek van egy szerepe, van egy helye, van egy státusza. Tehát arra gondoltam akár az anyag, akár a test vonatkozásában, akár a lélek vonatkozásában, amit most már többé-kevésbé

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

---

azonosítunk a kapcsolat tartalmával, próbáljuk meg azt megfogalmazni, hogy mit gondolunk. Nem azt, hogy mit tudunk, ha nem, hogy mit gondolunk a szellemről.

Kata: Az evangéliumban elég minimális tartalommal találkozunk a szellemmel. Azt mondja, hogy: Szellem az Isten, és azoknak, akik Őt imádják, szellemben és való(igaz)ságban kell imádniok. (Jn.4.24) Az angyal könyvben is felmerül a hármasság kérdése, amit külön gondolnak: Atya, Fiú és Szentlélek. Én azt gondolom, hogy a Szellem az mindenek fölött van és Úr az anyagon, mely éltető és teremtő erővel bír, amihez szükséges az, amit éltesen. Tehát az anyag és a lélek, amit kapcsolatként fogalmaztunk meg, hiszen önmagában értelmetlen.

János: Egy dolgot hadd módosítsak. Rendkívül bőséges anyag áll az evangéliumban a szellem szó kapcsán.

Timi: A szellem valami teremtő változást előidéző erő, ami elsőre, mint Isten jutott nekem is eszembe. De nem feltétlen, mert beszélünk ártó szellemről is, az Istentől elvivő, távolodó mozgást előidéző, még akkor is, ha rosszat teremt.

János: Köszönjük. Kinek mit jelent az a szó, hogy szellem?

Márti: A szellem az Istenből kiáradó örök valóság. Mindennek van szelleme, szellemissége. Az Isten maga több, mint a szellem. Annak idején beszéltünk arról, hogy olyan, hogy Szentháromság nincs is, mert azt az ember darabolta így szét. Örök mindenség van.

Deti: Nekem az jutott eszembe, hogy a szellem az egész világmindenségnek a lényegi esszenciája.

Ivett: Fogalmat nem tudok mondani, inkább körül írnám mi az, amit az én számomra jelent. A teremtéssel tudnám összefüggésbe hozni, hogy ami az Istenből kiárad, aminek van öntudata, létezés tudata és ami később valamilyen formában tovább változik, alakul. Távolodik és közeledik az Istenhez. A kapcsolathoz még annyit fűznék, hogy közte és az Isten között jön létre az a kapcsolat, amit mi lélekként fogalmaztunk meg.

Ildikó: Amit az Ivett most mondott, azt látom az első szakaszban megjeleníteni, amely Geraldine lelkületéből származó, hogy: *A szellemi lények, az Isten 'gondolatainak' azok a kiáradásai, akik minden anyagot megismertetnek az élettél.* Ez csak azért mondom el, mert számomra ez egy Új fogalom.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

János: Köszönöm szépen. Akkor elkezdjük ennek a vizsgálatát, hogy mit fogalmaz meg ez az anyag. Légyszíves kezd el.

A SZELLEM

Szellem jelentése: a fizikai világon túl létező értelmes lény, akit az érzékszervekkel nem lehet érzékelni, csupán az általa okozott hatásokon keresztül.

Az adott személy fizikai halálon túl élő értelemmel rendelkező része.

János: Tehát két megfogalmazást hoztam itt ebben a kérdésben. Az ember vonatkozásában jelenik meg a második megfogalmazás, hogy: *az adott személy fizikai halálon túl élő, értelemmel rendelkező része*. Ez azt jelenti, hogy a hústestében is jelen van a szellemisége, a szelleme és a hústest elhagyásával a szellem megy tovább. Az első részében pedig egy általános megfogalmazása van ennek: *a fizikai világon túl létező értelmes lény, akit az érzékszervekkel nem lehet érzékelni, csupán az általa okozott hatásokon keresztül*. Mit szölközök hozzá? Meg kell, hogy mondjam, hogy vannak olyanok, akik érzékelik a szellemet, de valószínűleg nem sokan vannak. De általában véve kijelenthetjük, hogy ez így megfelel a valóságnak. A kérdésem az lenne, hogy amikor azt fogalmazza meg, hogy: *a fizikai világon túl létező értelmes lény*, ez az Istenre és az emberre is vonatkozik-e? Vagy csak az egyikre.

Kata: Azért gondolom, hogy az emberre is, mert történetesen a rokonságban történt, hogy amikor meghalt valaki az unoka érzékelt egy meleg sugallatot, amely elment mellette. Tehát akkor az ember is érzékeli.

János: Még egyszer. Megkérdezem, hogy a fizikai világon túl létező értelmes lény alatt érthetjük-e most már konkrétan az Istent is, vagy nem?

Márti: Jelenlegi látásmódom szerint nem így van, az Isten a fizikai valóság. Ezért tanítja az angyal, hogy: *Mindenben lásd meg ŐT*. Tehát, akkor a fizikai világban is létező.

János: Tehát, akkor még egyszer. Itt az ember látásmódja van megfogalmazva, amelyben különválnak a fizikai világ és a szellemvilág. Tehát ez azt jelenti, hogy a fizikai világon túl, az is szó, ebben a megfogalmazásban hiányzik. Tehát: *a fizikai világon túl is létező értelmes lény*. Ezt már csak én teszem hozzá, mert az eredeti megfogalmazása így szól, ahogy ide van írva.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Ildikó: Ez tény, hogy a fizikai világon túl létező értelmes lény. De azt kérdezted, hogy lehet-e érzékelni. Én azt gondolom vannak olyan helyzetek és olyan emberek, bár nem sok, akik érzékelik ezt.

Timi: Számomra ez az egész azért vált nem egyértelművé, mert beszéltünk a testről, mint olyanról, beszéltünk a lélekről és most a szellemről. Amikor beszéltünk arról, hogy amikor valaki átmege, tulajdonképpen akkor is valamilyen testi formája van és a szellem is tovább mege. Akkor, ha azt mondom, hogy önmagában az csak szellem, az nem fedheti le a valóságot. Akkor miről is beszéltünk eddig?

János: Menjünk tovább és akkor ez lassan-lassan ki fog tisztulni mindannyiunk számára. Ugyanis azoknak a szellemi lényeknek, akik emberként éltek itt és elmentek, azoknak a lényeknek vannak megnevezései. Ezek a szellem szinonimái alatt lettek kigyűjtve.

Szinonimái: démon, dzsinn, lidérc, kísértet.

Démon. Az evangéliumban jól ismert ez a szó. A dzsinn, az arab és a mohamedán világnak a szellemi létezőit fogalmazza meg és ott is van negatív és pozitív értelemben megjelenő dzsinn. A lidérc és a kísértet, ahol mindkettőre elmondható, hogy félelmet keltenek az emberben és mégis, ha az embereknek nem lenne tapasztalataik ezekről, akkor nem lenne megnevezve. Tehát nem mondható, hogy semmiféle tapasztalataink nincs a másvilági lényekkel kapcsolatban. Arra nem merek vállalkozni, hogy most abba bonyolódjunk bele, hogy hogyan, s mint, de nyilván nem lennének általában jól közismert elnevezéseik, ha ezek nem lennének közismertek. Kata, te jössz.

Három vonatkozásában vizsgáljuk a szellem szavát:

1./ **Isten – Szent Szellem** (a valóság szelleme Jn.14.17, -Szellem az Isten Jn.4.24,)

János: Köszönöm és itt meg is állunk. Az első kérdésem az volt, hogy a világon túl létező értelmes lény kifejezést az Istenre is tudjuk-e alkalmazni? Itt rögtön az evangéliumok két részletét emeltem ki, mint Isten, Szent szellemmel való azonosítása. A Szent Szellem az mit jelent?

Márti: Istennek odaadott.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

János: Istenhez tartozó. Az talán jobb. Ez a szó azt jelenti. Azt mondja Jézus az evangéliumban, (Jn.4.24) Szellem az Isten. Azonosítja. Mi már az angyalok tanításából tudjuk, mi az Isten. Valamiféleképpen több is mint a Szellem, de mivel nem tudjuk, hogy mennyivel és mivel több, ezért meg kell maradnunk annál, hogy az Istent elfogadjuk azzal az azonosítással, hogy szellem az Isten. Azt mondja, hogy a valóság szelleme.

János: Mit akar ezzel mondani?

Márti: Azt, hogy az Isten a valóság.

Timi: A valóság alkotója, teremtője.

János: Azt mondja: *A valóság szelleme*. Az egyik következtetés már elhangzott, de van egy másik következtetés, ha rájöttek.

Deti: Ha Isten a valóság szelleme, akkor az, amit látunk és ami körülvesz bennünket, az nem a valóság teljes egészében.

Ildikó: A létezését is meg lehet említeni.

János: Én azt mondanám, hogy a valóság szellemi. Nem az, hogy nem a valóság, ha nem, hogy valóság, szellemi, mert ha a Szent Szellem a valóság szelleme, akkor a **VAN**, az mind-mind szellemi. Mi ezt tudjuk és használjuk, csak egy más vonatkozásban. Még hozzá úgy, hogy mindennek szellemi a forrása. De ha mindennek szellemi a forrása, akkor valamilyen módon szellemi mivoltában is értelmezhető mindaz, ami létezik. Ezt úgy is szoktuk mondani, hogy minden az Istentől van. Nem győzöm ismételni azt a megfogalmazást, hogy: *Mindenben lásd meg ŐT*. Ezt most lefordítva, hogy mindenben lásd meg az *Ő* szellemiségét.

Kata: Abban gondolkodom, hogy az az egyedüli valóság, amely az emberben egy elérendő törekvés. Csak az *Ő* valósága az, ami örök.

János: A második mondat az, ami jobban fogalmazza meg, hogy egyedüli valóság az Isten. Nincs más valóság. Az Istenre azt mondjuk, hogy a szellemi valóság, akkor maga az Isten a szellem. Mindent betöltő, mindent átjáró, mindent fenntartó és mindent alkotó szellem.

Márti: Azt mondhatjuk-e, mivel elhangzott, hogy *a valóság szelleme*, hogy annak is lehet szelleme, ami nem valóság?

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Timi: Mi az, ami nem valóság?

Márti: A krampusz.

János: Az is valóság.

Márti: Abból a szempontból mondom, hogy neki is van szelleme.

János: Van, persze, hogy van.

Márti: De azt nem mondhatjuk valóságnak.

János: Valójában a későbbiekben fogunk foglalkozni a tisztátalan szellemmel, amely kifejezés megjelenik az evangéliumokban. Mit jelent az, hogy tisztátalan szellem?

Ivett: Istentelen.

János: A tisztaság hiánya. Aki nem tisztátalan szellem, az ebben a vonatkozásban tiszta szellem. Itt valamilyen úton módon a bűn van megfogalmazva, az ártani akarás, a sötétséghez tartozás, a tisztátalanság ebben a vonatkozásban. Ahogy a Feri bácsi annak idején mondta, nincsen pokol vagy sötétség, csak a fény hiánya van. Akárhogyan fordítom ezt a dolgot, akkor is a hiány, amit az ember teremt, mert azt az embert teremtette, az jelen van. Az angyal azt tanítja, hogy a földön mindenből a kellő valóság van jelen. A hiányt az ember teremtette szellemileg és anyagilag is. Ha valakiben nincs benne az Isten, az nem azt jelenti elsősorban, hogy akkor ő rossz, hanem azt, hogy hiányzik belőle az Isten. Ha hiányzik belőle az Isten, akkor a gonosz nyilván könnyebben megtalálja. A gonosz minek a terméke? Az önzésnek a terméke. Az én önzésének a terméke és ez valóság.

Márti: A valóságot eddig az Isten oldaláról fogalmaztuk meg.

Kata: Ha a gonosz alatt az ártani akarást vesszük, akkor ez így rendben van.

János: Ha a világban nem adta volna meg az embernek a lehetőséget, hogy gonosszá váljon, akkor soha nem született volna meg a jó. Miért, mit mond az angyal?

A rosszból születik a jó.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Kata: Azt tanítja az angyal, hogy: *A távolodás Istentől csodálatos erő.* (67.b.365.o.)

János: Pontosan.

Timi: Nem feltétlenül gondolom, hogy csak az önzés lehetne, hanem maga az anyag is. Tehát szellemileg is, az anyagtestben élő ember.

János: Nem. Megmondom neked, hogy miért. A tiszta anyagot, ahogy az angyal könyv fogalmazza ezt meg Mária esetében, a szűz anyagot, hogy van szűz anyag és az Mária. Nem az anyag az oka, mert az új világban amikor a FÉNY találkozik az anyaggal, FÉNY ANYAGGÁ változik. De csak akkor tud találkozni, ha szűz anyaggal találkozik és az Mária. Az anyag vonatkozásában, amit mondtál, hogy az anyag az Isten gyermeke.

Timi: De mégsem látunk át az anyagon. Most mondtad, hogy nagyon kevesen látnak szellemeket, szellemi lényeket és tartalmakat.

János: Miért nem?

Timi: Azt gondolom, hogy ez az anyag természete.

János: Ez az ember természete.

Kata: Az ember emel falat a szíve köré.

János: Még ezt sem mondanám. Az ember ebben a kezdeti megjelenésében nem képes rá, kivéve, ha hite van. Ha hite van, akkor annak minden lehetséges. Feltételezhető, hogy át tudsz menni a falon, ha hited van?

Timi: Persze.

János: Feltételezhető, hogy átlátsz a falon, ha hited van?

Timi: Igen.

János: Tehát hit kérdése. Ebben a megjelenésünkben, amelyben a hitünk mértékét a mustármaggal sem tudjuk azonosítani, ebben még nem vagyunk abban az állapotban, abban a mivoltunkban, amikor ez valóban így lenne. Vajon az angyalok átlátnak-e az anyagon?

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Márti: Persze, hogy átlátnak.

János: Nem látnak át, nincs rá szemük. Azt tanítja:

Nekem nincs szemem, hogy lássam a földi virágokat,
de ünnepvárásodat látom.

A te hited virágai között jól érzem magam, bárhol vagy. (21.b.G.130.o.)

Márti: Érzékelni akkor is tudja.

János: Igen, de ott az anyag egy más vonatkozásában jelenik meg, egy sokkal ritkább vonatkozásában. Nem képes az anyagon még átlátni, de az *anyag az Isten gyermeke* ugyanúgy, mint minden más.

Timi: Akkor a hit hiányából fakad az, hogy az ember a gonosz felé fordul.

János: Menjünk vissza akkor Ádámra. Miért nem választotta Ádám az Istent? Mert valahol az angyal könyvben ez így jelenik meg, hogy:

Ádám a fényes után kapott a FÉNY helyett. (23.b.G.143.o.)

János: A fényes az almafa volt. Az almafa mit jelképez?

Timi: Az anyagot.

János: Nemcsak. A tudást. *A Tudás fája*. A tudás fája mit akar jelképezni, mit akar mondani?

A. Kati: A tudás fája.

János: Én akarok tudni. Én akarom tudni az Istent, én akarom tudni önmagam, a világot. A hétköznapi nyelvben is azt mondja, hogy a tudás az hatalom. Az Isten világában is?

Timi: Nem.

János: Az Isten világában mi a hatalom?

Timi: A szeretet.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

János: Egyrészt. Másrészt?

Márti: A Ráhagyatkozás.

Ivett: Az *ŐT* birtoklás, az *ŐT* megélése.

János: A szolgálat. Ez a szolgálat milyen szolgálat? Gyermekei. Amikor nem gondolkodik.

Kata: Azt tanítja, hogy:

Ádám, a kiteszített
az Istengyermekség helyett
kapta a tudatot, a gondolatot. (86.b.439.o.)

Kata: Ahhoz, hogy odáig eljusson és egy kegyelmi állapot kapcsán megkapja az istengyermekei állapotot, odáig el kell jutni, abba bele kell nőni.

János: Bele kell nőni, mert eredetileg nem azt választotta. Ha az angyalok választhattak, akkor *ők* mit választottak? Bár szerintem *ők* nem választhattak.

Kata: A teremtő oldalon nincs mit választani.

János: Nincs mit választani. Igen. Az ember a tudást választotta, ahogy mondtátok a szót, a teljes és feltétel nélküli Ráhagyatkozás helyett. A ráhagyatkozás nem igényli még a gondolkodást sem. Nem igényli a hitet.

Timi: Tényleg.

János: Mert ráhagyatkozom. Amikor azt tanítja az angyal, hogy *Belőle* vagyunk, akkor azt mondja, hogy mindent *Ő* határoz meg belőlünk, általunk?

Timi: Igen.

János: Tehát nem a hit a hunyó ebben a kérdésben, hanem mindig az önzés, mert az én akarom tudni, az éntudat, minden területen megjelenik én-ként. Én tudok magamról, ami egyenlő az éntudattal. De ha önmagamról tudok, akkor tudok a környező világról is és valahol előbb-utóbb eljutok az Isten világához is.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Kata: Mégis azt gondolom, hogy lehetőségében ott van az emberben, mint a teljesség kibontakozásának a lehetősége, de indulásában nem tud mást tenni az ember. Azt tanítja az angyal, hogy az ember kapta a tudatot istengyermekség helyett.

János: Tud-e mást tenni az ember, azt kérdezed. Tudott volna másképp dönteni Ádám?

Kata: Igen, így is kérdezheted.

János: Tudott-e volna másképp dönteni Ádám?

Ildikó: Miért mondd, hogy nem tudott másképp dönteni?

Kata: Akkor nincs meg az a folyamat, az a játék, hogy visszataláljon.

Ildikó: Nem hiszem, hogy ezért.

Kata: Maga az egész teremtés folyamata.

A. Kata: A Bibliában van, ezért.

Ildikó: Éppen azért.

A. Kati: Valamilyen hagyományban. De Ádám a paradicsomban úgy élt, hogy egy volt Istennel és egyszer úgy döntött, hogy nem akarja ezt. Ezzel azt akartam mondani, hogy volt ilyen, vagy lehetett ilyen.

Ildikó: Ha szó szerint nézzük a dolgot, akkor az angyal is mondta, hogy két fa van. Tehát választhatott volna Ádám. Az Isten megmondta neki, hogy ahhoz ne nyúljanak. Én belátom, hogy volt választási lehetősége.

János: Azt tagadod Kata, amit korábban elfogadtál, hogy az Isten minden lehetőség forrása.

Kata: A vég beteljesülés vonatkozásában, az időben mondom.

Ildikó: Mindenkor.

János: Mindenkor, mert Ő az Isten.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Kata: Az Isten oldaláról.

János: A te oldaladról is. Ugyanis, ha te hiszel, akkor neked minden lehetséges, a minden lehetőségből.

Kata: Elvetettük azt a teóriát, hogy az Isten nem teremtette meg az egyik fát és a másik fát azért, hogy közben megtiltja, hogy a másikhoz ne nyúljal. Olyat nem csinál, hogy van, létezik, de ahhoz ne nyúljal.

János: De azt nem tudjuk megkerülni, hogy az angyal azt tanítja, hogy Ádám a fényest választotta a FÉNY helyett. Tehát választott. A választott szó azt jelenti, hogy lehetőségem van.

Deti: Dönthetett volna másképp.

János: Te csak az emberben gondolkodsz, de nem az ember az egyedüli értelmes lény a teremtésben.

Kata: Nem azt választotta, hogy marad, mint teremtő minőség, hanem mint teremtett.

János: Lehet a teremtésnek olyan vonatkozása, amit mi nem ismerünk, amiről fogalmunk sincsen.

Kata: Ezt aláírom és szerintem ennek az ismeretében mondhatja az angyal azt, hogy Ádám választott.

János: Pontosan. Mivel, hogy minden lehetőség forrása. Ezért elképzelhető, fel lehet tételezni azt, hogy léteznek olyan értelmes szellemi lények, akik a FÉNY-t választották.

Kata: Nyilván, nem a földi fizikai világot választották.

János: Ez azt jelenti, hogy választhat.

Kata: Megint az, hogy az ember dönt.

János: Így van. Hogy miért? ... Jó, mehetünk tovább, vagy van-e még gondolatotok? Akkor azt kijelenthetjük-e, hogy az Isten szellemként van jelen a mindenségben. Ez az Ő lényegi megjelenése.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Ildikó: Igen.

János: Ebben a megjelenésében, ebben a szellemi minőségében Teremtő.

2./ Emberi szellem *(Teológiai értelemben a „szellem” az emberi lélek legmélyebb rétege, ami által kapcsolatban áll Istennel.)*
Az ember a szellem. (14.b. L.)

János: A zárójelben lévőt beemeltem a teológiából, merthogy a szellem alatt mit értenek. De itt már a lélek vonatkozásában jelenik meg, hogy a lélek legmélyebb rétege, a szellem. Bár ezt igazolni nem tudják semmivel, viszont a 14. beszélgetésben azt mondja Lilinek az angyal, hogy: Az ember a szellem.

HA A SZELLEMTŐL FÜGGSZ - CSAK EMBER VAGY. (33.b.L.)

János: Ugyanezt mondja. Hogyan értsük ezt? Az előbb azt mondtuk, hogy szellem az Isten, most pedig azt mondja az angyal, hogy szellem az ember. Mire utal ez a párhuzam?

Timi: Szerintem az embernek az Istennel való nagyon szoros közösségének a kapcsolatára.

János: Így van. Az ember forrására, a létezésének a forrására végül is itt mondhatjuk, hogy arról van szó, hogy az ember az Istentől van.

Deti: Igen.

Márti: Amikor erről beszéltünk azt mondtuk, hogy erre csak a tanítvány az, aki képes.

János: Mire?

Márti: Arra, hogy ezt meglássa, a nagybetűs ember.

János: Világos, csak most nem az a kérdés, hogy ezt ki látja, ki nem látja. Itt most azt feszegetjük, hogy a szellem tartalmával, hogy tudunk találkozni.

Kata: Ha a szellemet a Teremtőerővel azonosítjuk és azt is tanítja, hogy: *Az ember a szellem, ahol: Nemcsak teremtett, hanem teremtő is vagy.* Egy ilyen vonatkozása is van ennek a meghatározásnak.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

János: Igen. Tehát az Isten, mint Teremtő megjelenik az emberben is, de nem ugyanúgy. Mi a különbség?

Márti: Az ember csak a rendelkezésére álló, úgymond, lehetőségből tud teremteni, az Isten pedig nem, mert *Ő a minden*.

János: Minden a rendelkezésére áll.

Kata: Istennél a teljességében jelenik meg a teremtés, az embernél pedig nem.

János: Itt van a megoldás. Az embernél csak annyiban, amennyiben az ember erre képes. Van egy nagyon jó megfogalmazásom a második oldal tetején.

Az Isten és az emberi szellem közti különbség:

Ez a szellem, ill. mélyebb elme, egyéni módon, bizonyos értelemben úgy van elkülönülve a Teremtőtől, ahogy a teremtett 'dolog' különül el az őt megteremtőtől. (Geraldine Cummins)

János: Ezt a Geraldine anyagából emeltem ki. Tehát az a lényege ennek, hogy a teremtés vonatkozásában úgy különül el az ember az Istentől, mint ahogyan a teremtő a teremtett dologtól, mert valamiféleképpen elkülönül. Nem akarom tovább bonyolítani, ez így érthető? Visszatérve még arra, hogy az ember, a szellem, ebben a vonatkozásban, a teremtés vonatkozásában megállapítottuk azt, hogy a teremtő mivoltában is megjelenik és lényegi mivoltában is megjelenik.

Márti: Igen.

János: Mi több, azt tanítja: *Ha szellemtől függsz - csak ember vagy*. Milyen szellemtől? Az Isten szellemétől, vagy a te szellemedtől?

Ildikó: A te szellemedtől.

János: Mind a kettőtől, hiszen te nem tudod magadat szellemi lényként aposztrofálni, ha az Istent nem teszed mellé. Tehát nem tudod azonosítani magadat szellemi lényként, ha azt az Istennel nem teszed meg, hogy *Ő is szellem*. Olyan nincsen, hogy az Isten nem szellem, de én szellemi lény vagyok.

Ildikó: Az biztos, hogy ilyen nincs.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Timi: Úgy emlékszem, hogy ez a rész úgy van, hogy:

HA A SZELLEMTŐL FÜGGSZ –
CSAK EMBER VAGY.

HA TŐLE FÜGGSZ –
MINDEN VAGY.

Timi: Engem itt most ez zavar, hogy van ez a következő fokozat, hogy mi az, hogy *minden* és hogy szellem az Isten. És ha a szellemtől függök, mégsem az Istentől függök. Vagy, hogy van ez most?

Detti: Mi a több, a minden?

Timi: Valahogy mégsem ugyanarról lehet szó a szellemnél, mint amikor a minden mögött álló Istenről beszélünk.

Kata: Ha azt mondom, hogy a saját szellememtől függök, akkor csak teremtett vagyok és nem teremtő, mert nem feltétlen a valóságot teremtem. Az, hogy az angyal milyen tartalmat, valóságot akar velünk megismertetni az adott sugalmazás alatt, nehéz megértenünk.

János: Én tovább bonyolítottam a te kérdésedet, ugyanis nekünk fogalmunk sincs arról, hogy mi az, hogy: *minden*.

Timi: Én most a szellemnél is feltettem magamnak azt, hogy tulajdonképpen miről is beszélünk?

János: Nyilván arról, amit be tudunk fogadni a mi értelmünkkel, az van. Ami az értelmünk számára nem befogható és mégis *van*, méghozzá én azt állítom, hogy az a felfoghatatlanul több, az a *van*, amit mi fel sem tudunk tételezni, mint *mindent*.

Kata: Még az angyal sem, hiszen ő is mondja, hogy:

CSAK NEKI VILÁGOS MINDEN,
AMI NEKEM IS REJTETT. (14.b.G.76.o.)

János: Még azon túl is. Tehát nincsenek erre még megközelítőleg sem se ismereteink, sem képességeink. Én azt mondom, ha az Istennel egynek éled meg

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

---

magad, akkor majd el fogsz jutni arra a fokra, amikor már a *mindent* is fel tudod fogni.

Timi: De akkor az már nem emberi minőség lesz.

János: Pontosan.

Timi: Akkor ez így most már jó, mert akkor ez így oké, hogy: *Ha a szellemtől függsz- csak ember vagy.*

János: Igen, azért fogalmaztam az elején úgy, hogy mi már érzékeljük azt, hogy az Isten több mint a szellem, de, hogy hogyan és mint, arról fogalmaink nincsenek. Amit még fel tudunk fogni értelemmel az úgy néz ki, hogy: *az Isten szellem.* Ez így elég ahhoz, hogy mi törekedjünk *FELÉ*, hogy megismerjük, hogy befogadjuk, ahhoz ez bőven elég.

Timi: Elsőre ez úgy lekicsinylően hangzik, hogy: *Ha a szellemtől függsz - csak ember vagy,* de mi már az ember minőségét is átértékeltük és tulajdonképpen ez nem egy kicsiny dolog.

János: Nem valószínű, hogy a sugalmazásban a csak szó ott volt.

Timi: Igen.

János: Ugyanis azt is tanítja az angyal, hogy:

Oly nagy az ember, hogy még én sem látom. (17.b.L.102.o.)

Timi: Igen.

János: Azért mondom, hogy a csak szó, nem biztos, hogy szükségszerűen a sugalmazásban ott volt, csak a Hanna így érezte. Mindenkinek van egy kicsi alulértékeltisége.

Deti: Bele van kódolva és nevelve az élete folyamán.

Ivett: Ahhoz, hogy a fokozatot érzékeltesse a következő mondathoz képest, lehet, hogy azért írta bele a csak szót. Az ember nagysága sokkal több vagy nagyobb, amit fel sem tud fogni, vagy el sem tud képzelni, hogy az egyáltalán létezik.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

János: Mindegy. Nem szükségszerűen szerencsés ez a csak szó. Így akkor rendben van, *Ha a szellemtől függsz - csak ember vagy.*

Timi: Igen.

János: Ildikó te jössz.

2/a. Tisztátalan szellem (*Éppen ott volt a zsinagógában egy tisztátalan szellemben levő ember Mk.1.23,)*
Érzelem a szellemben - tisztátlan. (37.b.L.)
mivelhogy ezt mondták róla: tisztátalan szellem vette birtokába, (Mk.3.30)

János: Köszönöm szépen. Erről eddig nem beszéltünk, a tisztátalan szellemről. Hogy jön ide ez a tisztátalan szellem?

Ildikó: Jézus is kiűzte a tisztátalan szellemet.

János: Még az angyal is felszólítja a fiatalokat, hogy a tisztaságra törekedjenek. Mit jelent az, hogy tisztaság?

Márti: *Minden a helyén. (37.b.L.252.o.)*

János: Minden a helyén van. Nagyon jó. A Feri bácsi ezt annak idején úgy mondta, hogy az a szemét, ami nincs a helyén. Tehát nem a helyén lévő szellemiség, mint ahogy azt is tanítja, hogy: *Érzelem a szellemben tisztátlan.* Milyen érzelem?

Márti: Emberi.

János: Az emberi érzelem. Miért?

Detti: Az emberi érzelem a szellemben tisztátlan?

János: Igen.

Ivett: Egy múlandó dolgot visz bele az örökkévalóba.

János: Nem-nem.

Kata: Az emberi érzelem hullámzó, az Istené pedig mozdulatlan.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

János: Az Istené állandó és mozdulatlan. Az Isten is érzelmi lény. Az Ő érzelme nem változik. Az emberé hullámzó, hol fent, hol lent. Ez a hol fent, hol lent a szellemben, az Isten szellemiségében tisztátlan. Akkor lenne tiszta, ha az is mozdulatlan lenne. Az akkor tudna mozdulatlan lenni, ha egygé vált az Istennel.

Detti: Ez az embernek az alaptermészete.

János: Majdnem.

Detti: Az ember természetéhez tartozik, hogy az érzelmei hullámzóak. Mindenkié.

János: Hozzá tartozik az ember természetéhez?

Kata: Nem feltétlen, én ezt így nem jelenteném ki, hanem mint az emberi természet velejárója, ami nem jelenti azt, hogy ne tartsa kordában.

A. Kati: Ne tartsa kordában? Egyelőre még nem.

János: Mire tanítja Jézus a tanítványokat? Mire szólítja fel őket ebben a vonatkozásban? *Aki szeret engem,*

Kata: *azt Atyám is szeretni fogja, hozzá megyünk és maradandó lakást szerzünk (készítünk) nála. (Jn.14.23.)*

János: Hogyan szeret Jézus? Hullámzóan vagy változatlanul?

Kata: Állapotszerűen. Így is mondhatjuk.

János: Állapotszerűen. Ha azt mondja a tanítványainak, hogy: *Aki engem szeret. Úgy szeressétek egymást, ahogy én szerettelek titeket.* Nem változó módon. Erre fejlesztette ki Feri bácsi azt a jézusi közösségben való szabályokat, amelyekben azt tanítja, hogy a jézusi közösségben mindig van, amit hozok magammal. Szellemit természetesen. Mindig van, amit viszek magammal és a harmadik mi volt?

Ivett: Nincs sértődés.

János: Nincs sértődés, mert fel kell tudnom tételezni, hogy legalább annyira szeretnek engem, mint ahogy én szeretem őket.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Timi: Nekem az jutott eszembe, hogy azt is tanítja az angyal, hogy nincs érzelem ellenérzelem nélkül. Az Istenben való szeretet az egy olyan minőségi állapot, amikor nincs szó arról, hogy érzelem, meg ellenérzelem vagy valami más.

János: Mondhatom ezt más szavakkal, hogy az Isten érzelme és az ember ellenérzelme. Tehát, hogy így nincs érzelem ellenérzelem nélkül, ahogy nincsen Isten ember nélkül, mert az ember természetének mi a gyökere, mi az alapja? Mit mondhatunk erre, mi az ember alapvető természete? Mondhatom-e azt, hogy a törekvés. Akár önmaga felé, akár másfelé, de törekszik.

Kata: Inkább úgy mondanám, hogy az én vagyok helyett, a te vagyok.

János: Az ember egy pillanatban, egy életben való, kimerevített, mozdulatlan valóság. Az ember egy olyan szellemi lény, aki, ha nem törekszik, akkor nem ember. Ha már a fénylőt választotta, akkor neki törekednie kell a FÉNY felé, különben nincs fejlődés, nincs változás. Az állat nem törekvő lény.

Timi: Azt hiszem találtam valami választ, mert a szellem az kiárad és nincs szüksége ellenérzelemre. Tehát, hogy az Isten mindenféleképpen szeret és kiárad. Az ember érzelménél van csak az ellenérzelem.

János: Világos. Az ember az ellenérzelmét jeleníti meg.

Timi: Erről van szó.

János: Világos, mert lehetősége van rá.

Kata: Az angyal tanításban két fogalmat is találok erre, amikor azt tanítja, hogy: *Ne kétség, hanem készség legyen bennetek.* A másik amikor, *a félelemtől megszabadult, alkotó Egyén kell felébredjen bennünk.* Az érzelemnek nagyon széles skálája van, nem csak az, amit a Feri bácsi határozott meg.

János: Így van.

Ivett: Talán ennek az ellentétje volt az a fajta régi istenkép, hogy az Istennek áldozatot kell vinni, mert valamiért biztos haragszik rám és nekem ki kell engesztelnem az Istent, amiért rosszat követtem el *Ellene*.

János: Ha az Isten haragszik, akkor az érzelem-e?

Ivett: Igen.

János: A kiengesztelés ugyancsak az érzelmekre ható.

Timi: Ez nem oda tartozik.

János: Pontosan. Ez az embernek a sajátja.

Kata: Nem vagyok méltó *Hozzá*.

János: Például.

Ivett: Ha azt tanítja: *Érzelem a szellemben tisztátlan*, ezzel azt is mondja, én nem olyan Isten vagyok, amelyet az ember alkotott.

János: Ami viszont tény, hogy tisztátalan szellemről beszélnek. Nyilván ezek a tisztátalan szellemek léteznek. Azok az emberi szellemek.

Ivett: Ártó szellemek.

János: Nemcsak, hogy ártó szellem,

Ivett: Amikor Jézus küldözi őket, akkor ártani akartak. Nem?

János: Így van. Nyilván az Isten hiányát jeleníti meg a tisztátalanság. Az Isten szellemi mivoltának a hiányát, mert úgy tűnik, hogy az ember még a saját szellemi lényét is képes rongálni.

Ivett: Isten nélkül csak azt csinálja.

János: Van-e ehhez valakinek mondanivalója? Ildikó?

Ildikó: Igen, arra, hogy képes rongálni, nagyon is van példa.

János: A. Kati légszíves a harmadikat olvasd fel.

3./ Szellemi és anyagi sík (teremtő és teremtettség világ)

Szellem és anyag, - két fél-mag. (54.b.)

Megváltatik az anyag. - Hisz a szellem-mag belé oltatott (64.b.)

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Az anyag hívja a szellemet. - A szellem gyúrja az anyagot. - A választott dala a kapcsolat: - anyag-szellem... szellem-anyag. (65.b.)

János: Kicsit bonyolultnak is tűnnék akkor, ha már nem lennénk valamelyest az angyal tanítás, az angyal könyv ismeretének a birtokában. Kétfelé válik az Isten teremtése, szellemi és anyagi síkra. Megkérdezem, hogy az anyagi sík nélkülözi a szellemet?

Timi: Nem.

János: Nem nélkülözi, mégis különválnak. Ebben a dologban miben válik külön, mi a különbség a kettő között.

Kata: Isten nélküli.

János: Hogy lehetne az anyagi sík Isten nélküli?

Ivett: Szerintem az ember gondolkodása által válik ketté. Ha a hitem mindenben át tud segíteni, meg a hitem a kérdés, akkor a gondolkodásmódom és a látásmódom az egyetlen.

János: Nem egészen, mert a teremtés által jelenik meg, hiszen a következő dőlt betűs sor arról szól, hogy: *Szellem és anyag, két fél-mag*. Tanítja az angyal. *Két fél- mag*, nem egy. Az a kérdés, hogy ez a *két fél-mag* miben különbözik egymástól, ha a teremtett világ is szellemisséggé felfogható.

Timi: Én úgy látom, hogy az anyag az egy passzív, tehetetlen és a szellem az aktív. Tehát a szellem mozgat és az anyag meg mozdultlan.

János: Nem rossz.

Kata: Ez igaz.

Ildikó: Van az angyalnak az a tanítása, hogy: *Megváltatik az anyag*. (64.b.353.o.)

Márti: Szerintem annyiban különbözik, hogy az anyag, az már létbehívott szellem.

János: Ezt most nem értem, de nem baj.

Márti: Majd hazafelé elmondom.

János: Mondhatom azt, hogy minőségi különbség van csak a kettő között. Addig amíg a szellemi sík a szellemisséget, a szellemet tisztán hordozza, akadálymentesen, döntés mentesen, mert az angyal soha nem fog érzelmileg akár döntésében önmaga ellen vagy az Isten ellen dönten. Úgy vélem, hogy az angyal folyamatosan azt éli meg, hogy árad rá a FÉNY és ebből van. Nincs korlát, nincs elválasztás. Mindaddig, amíg az anyagban rejtve van a szellemisség, rejtve van benned a szellemisség.

Timi: Igen.

János: Az anyagban megjelenésében, rejtve van a szellemisség.

Timi: Igen.

János: Ilyen értelemben, minőségben való különbség van szellemisségében a kettő között. Ha nem lenne szellemissége az anyagi síknak, akkor nem lehetne egyé tenni, mert nem lenne rá alap. Tehát a van és a nincs, nem olvasztható össze. Nyilván azt olvaszthatom össze, ami ebben a formájában és abban a formájában jelenik meg, mert nem tagadhatjuk, hogy az anyagi síkon is, mint mondtuk, mindennek a forrása szellemi. Csak rejtett módon, mert megjelenésében nem közvetlen módon tapasztalja meg az ember. A másvilágon közvetlen módon tapasztalhatjuk meg a szellemisséget. Hogyan? Mondhatom azt, hogy az van, amit gondolok, amit akarok, akadálytalanul.

Kata: A korlátlan szabadság.

János: Igen. Itt megint csak az módosulhat, hogy ki milyen világot visz magával, milyen szellemisséget visz magával, milyen korlátokat visz magával. Mit szóltok hozzá, rendben? *Szellem és anyag két fél-mag. Megváltatik az anyag*, vissza kell adni neki a szellemi forrását, mert a szellemmag az anyagba oltatott.

Ő adta belé a magot. (64.b.353.o.)

Ennek következménye lehet az, hogy: *Az anyag hívja a szellemet*, mert kapcsolat van közöttük. *A szellem gyúrja az anyagot*, mert Ő a magasabb rendű. A többit már nem is folytatom. Ha nincs hozzá tennivalótok, akkor Márti te folytasd.

1. Az Isten mint Szellem:

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

---

a/ *A világegyetem értelemmel bíró alapelve. (Allan Kardec)*

János: Egyetlen szót változtatnék rajta, nem a világegyetem, hanem a mindenség, mert a mindenség több kell, hogy legyen, mint a világegyetem.

Ildikó: Az a hiteles, a mindenség, nem pedig a világegyetem.

János: Még azzal kibővíteném, hogy: *A mindenség létezésének értelemmel bíró alapelve.* És ez csak az értelem oldaláról van megvilágítva. Ivett olvasd a következőt.

b/ *Az Isten, mint fogalom, a Legfelsőbb Elmét, a mindent átható Tiszta Élet teljességének az elvét jelenti. Ő a létezés, Kezdet és Vég szellemi elgondolásának a bölcsője. (Geraldine Cummins- Frederick William Henry Myers)*

János: Köszönöm. Mit szóltok hozzá odáig, hogy: *Isten, mint fogalom, a Legfelsőbb Elmét,* megint az értelemre vonatkozik. *A mindent átható Tiszta Élet teljességének az elvét jelenti.* Olyan nagyon nem tudunk és nem is érdemes belekötni, mert amit akar ezzel mondani, az a teljességet célozza meg, valamilyen úton-módon.

Kata: Az a Terv, amiről beszéltünk.

János: Igen. Azt mondja, hogy: *Ő a létezés.* Nagyon érdekes a VAN. Az is nagyon érdekes, hogy: *a Vég szellemi elgondolásának a bölcsője.* Ami nem azt jelenti, hogy minden vonatkozásban Kezdet és Vég van. Ennek a mi világunkra jellemző, a mi mindenségünkre jellemző Kezdet és Vég elgondolásának a bölcsője.

Kata: Ezt az egyéni emberre mondod?

János: Az emberiségre.

Kata: Igen, így akartam mondani, hogy magára az emberiségre.

c/ *Szellem - a teremtő. (21.b. G.)*

János: Nyilván, ha az Istent, az Atyát teremtőként azonosítjuk, a Szellemet pedig a Teremtővel, akkor ugyanarról beszélünk mindhárom vonatkozásban. Ildikó olvasd fel légyszíves a d/ -t.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

---

d/ Szellem az Isten, és azoknak, akik Őt imádják, szellemben és való(igaz)ságban kell imádniok. (Jn.4.24,)

János: Köszönöm szépen. Ugyanarról van szó, mert ezzel azt is mondja, hogy a szellem maga a valóság.

Kata: Azt mondja, hogy: *Az ember a szellem* és ha ő a szellemhez, az egészhez akar tartozni, akkor ez szükséges.

János: Így van.

e/ ANGYAL, EMBER, ÁLLAT, VIRÁG, KŐ - - CSAK KÉP. - MINDEN Ő. (50. b)

János: Mit jelent az, hogy csak kép? Megint, a csak szó, a problémás nekem.

Detti: Hol van a valóság?

János: Miért nem a valóság? Mi a valóság, mert másodjára jössz ezzel, hogy nem a valóság. Mi a valóság a te számodra, mit akarsz ezzel megfogalmazni?

Detti: A földi lét, amiben itt élünk, az nem a teljes valóság. Az a tükör.

János: Mi a teljes valóság?

Detti: Az, amit a szellemben majd odaát megtapasztalunk közvetlenül az Istenben.

Timi: Arról van szó, hogy csak egy kicsi része a valóságnak. Minden csak egy kicsi vetülete. Beszéltünk hologramokról is.

János: Másképp teszem fel a kérdést, van-e valami, ami nem a teljes valóság?

Detti: A mi számunkra az.

János: Van-e valami, ami nem a teljes valóság?

Ildikó: Nincsen.

János: Most nem a látásmód oldaláról kérdezem.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Ivett: Nem mindegy, hogy a valóságot a létezés szempontjából, vagy az Isten megismerés szempontjából lehet megközelíteni.

János: Van-e a létezés oldaláról valami, ami nem a teljes valóság?

Ildikó: Nem lehet, létezést az Isten teremtette.

János: A létezés oldaláról nincs olyan, ami nem a teljes valóság lenne. Nem az a kérdés, hogy minek látod. Nem az a kérdés, hogy hogyan látod a teremtettségében. A mindenségben minden a teljességet hordozza. Valahogy úgy szoktuk mondani, annál teljesebb százforintos, mint ahogy ez itt van, ennél nincs teljesebb százforintos.

Timi: Mégis ezt a képet, hogy lehet lefordítani? Megnyilvánulás?

János: Nagyon jó, eljutunk odáig is. Mit keres itt ez a szó, hogy kép?

Kata: Ez az ember oldaláról van, az ember látja képnek, de ez is mindig változó. Az Istennel való gazdagodás kapcsán is, de anélkül is változó.

Timi: Jól van, de itt most olyanokról is szó van, hogy: *Angyal, ember, állat, virág, kő* - vonatkozásában is felmerül a kérdés.

Deti: Ez a megjelenési formája. Nem tudok jobbat hirtelen.

János: Csalóka szó ez a kép. Nagyon-nagyon csalóka. Az angyal azt tanítja, hogy:

Fekszel az űrben és alszol mozdulatlanul
és nyugodtan.
Minden mozgás, mit végzel, csal álom...

János: Azt álmodod, hogy létezel. Az álom micsoda?

Kata: Az is kép.

János: És mégis valóság. Ez most olyan messze vinne bennünket ebben a témában, amivel sokat kezdeni nem tudunk. Ha éjjel húzza a görcs a lábam és fáj, hiába gondolom, hogy az csak kép és álom. Azt tanítja az angyal, hogy:

Mindig szebbet és szebbet álmodjatok,
mert az mind valóság lesz! (22.b.G.140.o.).

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Tehát azért mondom, hogy ez a kép csalóka így, ebben a vonatkozásában. Dehogyan ez is valóság, akkor is. Mondhatom azt, hogy az Isten álmai vagyunk? Az Isten teremtésének, kiadásának az álmai vagyunk. Eddig jutottunk, a jövőhéten folytatjuk.

Hanganyagból az írott formát megalkotta: Tóth Katalin

Szerkesztette: Petróczi István